

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/32784 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 8 februari 2007 in het
geding tussen:

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij uitspraak van 8 februari 2007, verzonden op 28 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht (hierna: de rechtbank) het door (hierna: de vreemdeling) ingestelde beroep tegen het niet tijdig door de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) nemen van een besluit gegrond verklaard en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 11 april 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve overweegt de Afdeling het volgende.

2.1.1. Bij brief van 15 augustus 2003 heeft de vreemdeling de minister verzocht in zijn verblijf te berusten, zonodig met gebruikmaking van de inherente afwijkingsbevoegdheid. Bij reactie van 18 november 2003 heeft de minister de vreemdeling medegedeeld dat, voor zover thans van belang, nu de beslissing tot afwijzing van de aanvraag om toelating als vluchteling in rechte vaststaat, hij geen ruimte aanwezig acht de zaak opnieuw te beoordelen. Bij brief van 24 november 2003 heeft de vreemdeling tegen deze brief bezwaar gemaakt. Bij brief van 6 februari 2006 heeft de vreemdeling de gronden van dat bezwaarschrift aangevoerd en daarbij onder meer gesteld dat hij met zijn brief van 15 augustus 2003 heeft beoogd een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van de discretionaire bevoegdheid in te dienen.

Bij brief van 9 maart 2006 heeft de minister de vreemdeling medegedeeld dat, voor zover thans van belang, hij de brief van 18 november 2003 intrekt, de brief van 15 augustus 2003 als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd opvat en inhoudelijk op die aanvraag zal beslissen. Bij brief van 3 juli 2006 heeft de minister het bezwaarschrift van 24 november 2003 ter verdere behandeling als beroepsschrift naar de rechtbank doorgezonden.

Bij besluit van 12 september 2006 heeft de minister de aanvraag van 15 augustus 2003 afgewezen. Bij uitspraak van 8 februari 2007 in zaak nos. AWB 06/47733 en 06/50994 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister binnen een termijn van zes weken een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen, omdat - samengevat weergegeven - de minister de aanvraag van 15 augustus 2003 ten onrechte als een aanvraag om verlening van een

verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd heeft opgevat. Bij uitspraak van heden in zaak no. 200702180/1 heeft de Afdeling, voor zover thans van belang, deze uitspraak bevestigd.

2.1.2. Gelet op die uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank had de vreemdeling geen belang meer bij het beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit op de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. De rechtbank heeft dat beroep derhalve ten onrechte niet niet-ontvankelijk verklaard.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De grief behoeft geen bespreking.

Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit op de aanvraag niet-ontvankelijk verklaren.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 8 februari 2007 in zaak no. AWB 06/32784;
- III. verklaart het bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

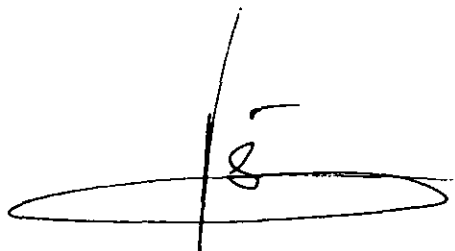
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 juni 2007

452

Verzonden: **28 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

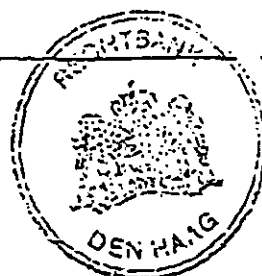
A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 06/32784 BEPTDN

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d. 8 februari 2007

inzake

, geboren op , burger van de Unie van Servië en Montenegro,
eiser,
gemachtigde: mr. L. Louwerse, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder.

gemachtigde: mr. C.H. Vink, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij brief van 3 juli 2006 heeft verweerder het bezwaar van eiser van 24 november 2003 tegen zijn besluit van 18 november 2003 aan de rechtbank doorgestuurd met het verzoek het bezwaar als beroep aan te merken. Verweerder heeft bij brief van 9 maart 2006 het besluit van 18 november 2003 ingetrokken.

1.2 Eiser heeft de rechtbank verzocht om het beroepsschrift als bezwaarschrift aan te merken en het als bezwaarschrift aan verweerder te verzenden. Tevens heeft eiser verzocht om het beroep gegrond te verklaren.

1.3 Het geding is gevogd behandeld met de zaken AWB 06/47733 en AWB 06/50994 ter zitting van 16 november 2006, waar eiser in persoon is verschenen. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 Eiser heeft op 28 juli 1999 een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Bij beschikking van 12 mei 2000 is de aanvraag afgewezen. Deze beschikking is bij uitspraak van 14 juli 2003 onherroepelijk geworden door ongegrondverklaring van het beroep. Op 18 april 2004 heeft eiser een aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel ingediend, die is afgewezen bij beschikking van 21 april 2004. Bij uitspraak van deze rechtbank van 2 augustus 2005 is die beschikking onherroepelijk geworden door ongegrondverklaring van het beroep. Vervolgens heeft eiser op 5 december 2005 wederom een aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel ingediend die is afgewezen bij beschikking van 9 december 2005. Ook deze beschikking is onherroepelijk geworden door de ongegrondverklaring van het beroep bij uitspraak van 28 december 2005.

zaaknummer: AWE 06/32784 BEPTDN

blad 2

2.2 De onderhavige procedure is ingeleid met een brief van eiser van 15 augustus 2003 waarin eiser een beroep heeft gedaan op de moties Varela en Vroonhoven-Kok. In die brief heeft eiser voorts verweerder verzocht om te berusten in zijn verblijf eventueel op basis van gebruikmaking van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid.

2.3 Op 18 november 2003 heeft verweerder op de brief van eiser gereageerd in die zin dat er geen ruimte voor verweerder is om eisers zaak opnieuw te beoordelen nu de beslissing in rechte vaststaat.

2.4 Op 24 november 2003 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen de reactie van verweerder. Hij heeft aangegeven in aanmerking te willen komen voor de eenmalige regeling.

2.5 Op 16 augustus 2005 heeft eiser geïnformeerd naar de afhandeling van het bezwaar in verband met de parlementaire discussie en de ontwikkelde criteria voor schijnende gevallen.

2.6 Verweerder heeft op 25 januari 2006 de ontvangst van het bezwaarschrift van 24 november 2003 van eiser bevestigd. Verweerder heeft aan eiser een termijn gegeven voor het indienen van nadere gronden.

2.7 Op 6 februari 2006 heeft eiser de gronden van bezwaar aangevuld waarbij hij uitdrukkelijk heeft verzocht om een verblijfsvergunning op grond van artikel 3.4 derde lid van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb). Hij heeft zich op het standpunt gesteld dat er in zijn geval sprake is van een combinatie van factoren die er, in hun onderlinge samenhang bezien, toe dienen te leiden dat aan eiser toestemming zal worden gegeven om in Nederland te mogen blijven. Eiser heeft -kort samengevat- gesteld dat hij nog minderjarig was bij zijn inreis in Nederland, dat hij de taal goed spreekt, dat hij goed is ingeburgerd, dat hij sociale banden met Nederland heeft opgebouwd en dat de sociaal-economische situatie in Servië en Montenegro instabiel is.

2.8 Op 9 maart 2006 heeft verweerder het besluit van 18 november 2003 ingetrokken. Verweerder heeft de brief van 15 augustus 2003 aangemerkt als een aanvraag asiel. Voorts heeft verweerder in de brief van 9 maart 2006 opgenomen de zin "ik neem aan dat dit voor u reden is uw bezwaarschrift in te trekken".

2.9 Eiser heeft zijn bezwaar gehandhaafd.

2.10 Op 3 juli 2006 heeft verweerder aan eiser meegedeeld dat het bezwaarschrift van 24 november 2003 ter behandeling zal worden overgedragen aan de rechtbank.

2.11 Verweerder heeft op dezelfde datum, op 3 juli 2006, een voornemen asiel uitgebracht. Vervolgens heeft verweerder op 12 september 2006 een beschikking genomen. Het beroep tegen die beschikking is geregistreerd onder nummer AWE 06/47733. De connexe voorlopige voorziening is geregistreerd onder nummer AWE 06/50994.

2.12 Op 5 juli 2006 is het als beroep doorgezonden bezwaarschrift bij de rechtbank geregistreerd. Eiser heeft op 1 augustus 2006 de gronden van beroep ingediend en deze nog aangevuld bij schrijven van 5 november 2006. In het laatste schrijven heeft eiser zijn petitum in zoverre gewijzigd dat het beroep geacht wordt te zijn gericht tegen het niet-tijdig nemen van een besluit danwel tegen de weigering om te beslissen.

zaaknummer: AWB 06/32784 BEPTDN

blad 3

2.13 Eiser heeft aangevoerd het niet eens te zijn met de wijze waarop verweerder de brief van 15 augustus 2003 heeft opgevat en heeft derhalve de rechtbank verzocht om het bezwaarschrift alsnog ter behandeling aan verweerder door te sturen. Eiser heeft nadrukkelijk boogd een aanvraag in te dienen om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking conform beschikking minister. Eiser heeft gesteld dat verweerder derhalve alsnog gehouden is om op zijn bezwaar van 24 november 2003 te beslissen. Ter onderbouwing van zijn petitumwijziging heeft eiser een uitspraak overgelegd van deze rechtbank, zittingsplaats Roermond van 7 juli 2006. Ter zitting heeft eiser nog een uitspraak overgelegd van deze rechtbank, zittingsplaats Arnhem van 13 november 2006.

2.14 Verweerder heeft zich in het verweerschrift op het standpunt gesteld dat het beroep niet-ontvankelijk is. Verweerder heeft gesteld dat de beschikking waartegen eiser bezwaar heeft gemaakt, door verweerder is ingetrokken waardoor de situatie is ontstaan dat er geen beroep voorligt dat zich richt tegen een besluit. Gelet op artikel 8:1, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), is het beroep niet-ontvankelijk. Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat het doorsnuren van verweerder van het bezwaarschrift als beroepschrift met zich brengt dat er verondersteld wordt dat er een (fictief) besluit voor ligt waartegen het beroep gericht kan zijn.

2.15 Artikel 6:2, van de Awb bepaalt dat voor de toepassing van wettelijke voorschriften over bezwaar en beroep met een besluit worden gelijkgesteld:

- a. de schriftelijke weigering een besluit te nemen, en
- b. het niet tijdig nemen van een besluit.

2.16 Artikel 6:18, eerste lid, van de Awb luidt dat het aanhangig zijn van bezwaar of beroep tegen een besluit geen verandering brengt in een los van het bezwaar of beroep reeds bestaande bevoegdheid tot intrekking of wijziging van dat besluit.

2.17 Artikel 6:19, eerste lid, van de Awb bepaalt dat indien een bestuursorgaan een besluit heeft genomen als bedoeld in artikel 6:18, het bezwaar of beroep wordt geacht mede te zijn gericht tegen het nieuwe besluit, tenzij dat besluit aan het bezwaar of beroep geheel tegemoet komt.

2.18 Artikel 25, eerste lid, sub a van de Vw bepaalt dat binnen zes maanden een beschikking wordt gegeven op de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14.

2.19 Artikel 76 van de Vw bepaalt dat indien bezwaar wordt gemaakt tegen een beschikking op grond van deze wet die krachtens mandaat is gegeven door of namens de korpschef, in afwijking van artikel 7:10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het bezwaarschrift wordt beslist binnen zestien weken na de ontvangst van het bezwaarschrift.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.20 De rechtbank overweegt dat indien een verzoek om een verblijfsvergunning kan worden aangemerkt als een aanvraag, hetgeen in casu onweersproken het geval is, in beginsel de indiener bepaalt of deze aanvraag ziet op een verblijfsvergunning regulier of op een verblijfsvergunning asiel. Indien verweerder niet aan de hand van inhoud en strekking van een zogenoemde 14-1 brief, met eventuele bijlagen, het karakter van de aanvraag kan

vaststellen, ligt het op zijn weg om de indiener te vragen de aard van zijn verzoek nader toe te lichten. De rechtbank overweegt in dat verband dat het systeem van de Vreemdelingenwet 2000 een strikte scheiding kent tussen aanvragen voor een reguliere verblijfsvergunning en aanvragen voor een asielvergunning, hetgeen zijn bevestiging heeft gevonden in bestendige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS). De rechtbank stelt vast dat het beleidsmatig inzicht in hoe met voormelde 14-1 brieven om te gaan door ontwikkelingen in de jurisprudentie danig in beweging is geraakt. De rechtbank overweegt voorts dat de overige jurisprudentie van de AbRS er steeds van uit gaat dat wanneer een aanvraag reeds één enkel element van vluchtelingenschap bevat, deze als asielaanvraag dient te worden aangemerkt. De rechtbank kan zich, gelet op de ernst van een asielaanvraag, casu quo het risico van schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), in deze aanpak vinden.

2.21 In casu is de rechtbank van oordeel dat verweerder de brief van eiser van 15 augustus 2003 niet heeft kunnen aanmerken als een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel, gelet op de inhoud, strekking en onderbouwing daarvan. Naar het oordeel van de rechtbank dient de brief van 15 augustus 2003 aangemerkt te worden als een aanvraag om een verblijfsvergunning regulier. De rechtbank stelt vast dat de hiervoor genoemde brief geen enkel element van vluchtelingenschap bevat. De verwijzing naar eisers afgesloten asielprocedure en het oordeel van de rechtbank destijds daarover, acht de rechtbank een opmaat voor eisers -in zijn eigen woorden- moreel beroep op verweerder om in zijn verblijf hier te lande te berusten aangezien alleen uitgeprocedeerde asielzoekers voor een zogenoemde 14-1 aanvraag in aanmerking komen. Voorts acht de rechtbank van belang dat eiser met het inleidend bezwaar van 24 november 2003 op verweerdens brief van 18 november 2003 heeft aangegeven in ieder geval niet te beogen dat hij een verblijfsvergunning asiel wenst. Ook volgt uit het dossier dat eisers latere brieven aan verweerder en de wijze waarop hij de procedure heeft voortgezet wijzen op eisers bedoeling dat hij heeft beoogd een verblijfsvergunning regulier in te dienen.

2.22 Gelet op het voorgaande en met in achtneming van de artikelen 6:18 en 6:19 van de Awb en de uitspraak van de AbRS van 27 maart 2006, JV 2006, 214 overweegt de rechtbank dat het onderhavige beroep gericht is tegen het niet tijdig beslissen op het bezwaar. De rechtbank stelt vast dat verweerder -nu de rechtbank de aanvraag van eiser van 15 augustus 2003, heeft aangemerkt als een aanvraag regulier, verweerder het besluit van 18 november 2003 heeft ingetrokken zonder daarvoor een nieuw primair besluit in de plaats te stellen zodat ook sprake is van een fictieve primaire beslissing- ingevolge artikel 76 Vw niet tijdig heeft beslist op het bezwaarschrift van eiser van 24 november 2003.

2.23 Derhalve zal het beroep gegrond verklaard worden en dient verweerder alsnog op het bezwaar te beslissen met in achtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

2.24 In dit geval ziet de rechtbank aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. De kosten zijn op grond van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1, waarde per punt € 322,-).

Beslist wordt als volgt.

zaaknummer: AWB 06/32784 BEPTDN

blad 5

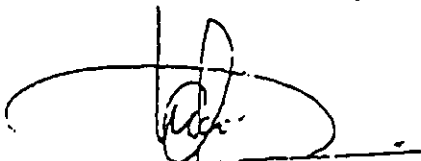
Beslissing**De rechtbank:**

verklaart het beroep gegrond voor zover het gericht is tegen het niet-tijdig nemen van het besluit;

draagt verweerder op binnen een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak opnieuw te beslissen op het bezwaarschrift van eiser, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;

veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eiser moet voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. S.G.M. Buys, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en uitgesproken in het openbaar op 8 februari 2007, in tegenwoordigheid van mr. C.G.J.M. Moison als griffier.

de griffier
de rechter

afschrift verzonden op: 28 FEB 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtsspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

28 MRT 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. J.W.Th. Berg
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraken van de rechtbank en de voorzieningenrechter 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Utrecht
van 8 februari 2007
met kenmerken Awb 06/32784 en Awb 06/47733

Inzake:

met IND-kenmerk 9907.28.8013
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. L. Louwerse
advocaat te Utrecht

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 62
2501 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. E. de Jong
(070) 779 48 59

1. Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraken van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, van 8 februari 2007, verzonden op 28 februari 2007, met kenmerken AWB 06/32784 (*productie 1*) en AWB 06/47733 (*productie 2*), in welke zaken de rechtbank de beroepen gegrond heeft verklaard, en de toenmalige Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (verder: de Minister) heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraken nieuwe besluiten te nemen en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1 Verder: verweerder, heeft op 28 juli 1999 een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Bij besluit van 10 mei 2001 is het bezwaar, gericht tegen de fictieve weigering, ongegrond verklaard. Het hiertegen gerichte beroep is bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 14 juli 2003 (AWB 01/26023) ongegrond verklaard.
- 2.2 Op 18 april 2004 heeft verweerder een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw ingediend. Bij besluit van 21 april 2004 is de aanvraag afgewezen. Het hiertegen gerichte beroep is bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 2 augustus 2005 (AWB 04/18843) ongegrond verklaard.
- 2.3 Op 5 december 2005 heeft verweerder wederom een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluit van 9 december 2005 is de aanvraag afgewezen. Het hiertegen gerichte beroep is bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 28 december 2005 (AWB 05/55391) ongegrond verklaard.
- 2.4 Bij brief van 15 augustus 2003 (*productie 3*) heeft verweerder een beroep gedaan op de moties Varela en Van Vroonhoven-Kok en de Minister verzocht zonodig met gebruikmaking van de inherente afwijkingsbevoegdheid alsnog in zijn verblijf te berusten.
- 2.5 Bij brief van 18 november 2003 heeft de Minister aan verweerder meegedeeld dat er geen ruimte is om zijn zaak opnieuw te beoordelen nu de beslissing in rechte vast staat.
- 2.6 Op 24 november 2003 heeft verweerder bezwaar gemaakt tegen de brief van 18 november 2003.
- 2.7 Bij brief van 9 maart 2006 heeft de Minister aan verweerder medegedeeld dat, nu zijn verzoek van 15 augustus 2003 het karakter heeft van een asielaanvraag, de brief van 18 november 2003 wordt ingetrokken en hij wordt uitgenodigd voor een gehoor. Verder heeft de Minister verweerder verzocht het bezwaar van 24 november 2003 in te trekken, aangezien het niet mogelijk is asielzaken in bezwaar te behandelen.
- 2.8 Verweerder heeft het bezwaar gehandhaafd, waarna de Minister het bezwaar heeft doorgezonden naar de rechtbank ten einde als beroep te worden behandeld.
- 2.9 Bij besluit van 12 september 2006 heeft de Minister de aanvraag van verweerder van 15 augustus 2003 om een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd afgewezen.

- 2.10 Op 29 september 2006 heeft verweerder beroep (AWB 06/47733) ingesteld tegen het besluit van 12 september 2006.
- 2.11 Verweerder heeft bij brief van 5 november 2006 het peritum van het beroep (AWB 06/32784) in zoverre gewijzigd dat dit wordt geacht te zijn gericht tegen het niet-tijdig nemen van een besluit dan wel tegen de weigering om te beslissen.
- 2.12 Bij de thans bestreden uitspraken heeft de rechtbank de beroepen (AWB 06/47733 en 06/32784) gegrond verklaard, de Minister opgedragen om met inachtneming van de uitspraken nieuwe besluiten te nemen en de Minister veroordeeld in de proceskosten.

3. Grieven

Betreffende Awb 06/32784

Grief

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.21 op pagina 4 van de bestreden uitspraak geregistreerd onder nummer AWB 06/32784:

" In casu is de rechtbank van oordeel dat verweerder de brief van eiser van 15 augustus 2003 niet heeft kunnen aanmerken als een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel, gelet op de inhoud, strekking en onderbouwing daarvan. Naar het oordeel van de rechtbank dient de brief van 15 augustus 2003 aangemerkt te worden als een aanvraag om een verblijfsvergunning regulier. De rechtbank stelt vast dat de hiervoor genoemde brief geen enkel element van vluchtelingenschap bevat. De verwijzing naar eisers afgesloten asielprocedure en het oordeel van de rechtbank desijds daarover, acht de rechtbank een opmaat voor eisers – in zijn eigen woorden – moreel beroep op verweerder om in zijn verblijf hier te lande te berusten aangezien alleen uitgeprocedeerde asielzoekers voor een zogenaamde 14-1 aanvraag in aanmerking komen. Voorts acht de rechtbank van belang dat eiser met het inleidend bezwaar van 24 november 2003 op verweeders brief van 18 november 2003 heeft aangegeven in ieder geval niet te beogen dat hij een verblijfsvergunning asiel wenst. Ook volgt uit het dossier dat eisers latere brieven aan verweerder en de wijze waarop hij de procedure heeft voortgezet wijzen op eisers bedoeling dat hij heeft beoogd een verblijfsvergunning regulier in te dienen. "

- 3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden rechtsoverweging 2.21 van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.22, 2.23 en 2.24 op pagina 4 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

Betreffende Awb 06/47733

Grief

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.16 op pagina 3 van de bestreden uitspraak geregistreerd onder nummer AWB 06/47733:

" Zoals heden door deze rechtbank is overwogen in de uitspraak op verzoekers beroep dat geregistreerd is onder nummer AWB 06/32784, is de rechtbank van oordeel dat verweerder ten onrechte de aanvraag van 15 augustus 2003 heeft aangemerkt als een aanvraag om een

verblijfsvergunning asiel. De rechtbank verwijst daartoe naar hetgeen in die uitspraak onder nummer 2.20.2.21 en 2.22 is overwogen."

4. Toelichting op de grieven

4.1 Aangezien onderhavige uitspraken in hun oordeel onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden, zijn de daartegen afzonderlijk gerichte grieven dit ook en zal de Staatsecretaris van Justitie deze hieronder dan ook gezamenlijk toelichten.

4.2 Deze grieven zien op de vraag of de Minister de brief van verweerder van 15 augustus 2003 terecht heeft mogen opvatten als een aanvraag om een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw en niet als een aanvraag om een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 Vw. Immers, bij een bevestigend antwoord op deze vraag kan niet gezegd worden dat sprake is van een fictieve primaire reguliere beschikking en evenmin dat sprake is van het niet-tijdig beslissen op het daartegen gericht bezwaarschrift van 24 november 2003.

4.3 Op zichzelf heeft de rechtbank in de bestreden uitspraak Awb 06/32764 met recht overwogen dat blijkens de jurisprudentie van uw Afdeling uit de bewoordingen van in casu de brief van 15 augustus 2003 - welke een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning behelst - moet worden afgeleid of het om een asielaanvraag, dan wel een reguliere aanvraag gaat. De Minister pleegt daarbij aansluiting te zoeken bij het hetgeen de wetgever voor ogen stond bij de totstandkoming van artikel 3.4. derde lid, Vb. Deze bepaling luidt als volgt:

"Tenzij het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven een zodanig verband houdt met de situatie in het land van herkomst dat voor de beoordeling daarvan naar het oordeel van Onze Minister de indiening van een aanvraag als bedoeld in artikel 28 van de Wet noodzakelijk is, kan Onze Minister de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, verlenen onder een andere beperking, dan genoemd in het eerste lid."

In de Nota van Toelichting wordt ten aanzien van deze bepaling onder meer het volgende opgemerkt:

"(...) Indien de vreemdeling in Nederland wil verblijven om een reden die nauw verband houdt met de situatie in het land van herkomst, ligt het in de rede dat hij een aanvraag indient tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel. Vermenging van het reguliere vreemdelingenrecht met het asielrecht is onwenselijk. In de asielprocedure is de vreemdeling in de gelegenheid naar behoren toe te lichten op welke (asielgerelateerde) gronden hij in Nederland wil verblijven. Bovendien verschaft de asielprocedure een betere gelegenheid die asielgerelateerde gronden op hun merites te beoordelen. Een en ander komt tot uitdrukking in het derde lid. (...)"

Zie:

- Nota van Toelichting, Stb. 2000/497, blz. 94.

4.4 De rechtbank heeft vooreerst miskend dat de brief van verweerder van 15 augustus 2003 juist *hoofdzakelijk* asielgerelateerde aspecten bevat. Immers, in deze brief wijst verweerder er op dat bij de Minister bekend is waarom hij in 1999 uit Joegoslavië is gevlucht en dat hij lopende zijn asielprocedure is veroordeeld tot een gevangenisstraf van 5 jaar wegens het niet vervullen van

zijn dienstplicht. Verder wijst verweerder nog op de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Den Bosch (AWB 01/26023), waarbij zijn beroep in de asielprocedure ongegrond is verklaard, met name op de overweging van de rechtbank dat niet gebleken is dat de opgelegde straf van 5 jaar discriminatoir van aard is. Deze aspecten houden een zodanig verband met de situatie in het land van herkomst, dat moet worden geconcludeerd dat het verzoek van verweerder heeft te gelden als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw.

- 4.5 De Minister wijst in dit verband ook nog naar de wijze waarop verweerder zijn verzoek heeft verwoord. Immers, het onderwerp van de brief van 15 augustus 2003 wordt aangeduid als 'Betreft: Moties Varela en Van Vroonhoven-Kok' en in de zesde alinea van de brief wordt, nadat de hierbovengenoemde asielgerelateerde aspecten zijn genoemd, verzocht *alsnog* in het verblijf van verweerder te berusten, zoodat met gebruikmaking van de inherente afwijkingsbevoegdheid. De genoemde moties behelzen op zichzelf ook niet meer dan een verzoek aan de Minister om ten aanzien van een aantal asielzoekers die al langere tijd in Nederland verblijven toepassing te geven aan de inherente afwijkingsbevoegdheid.

Zie:

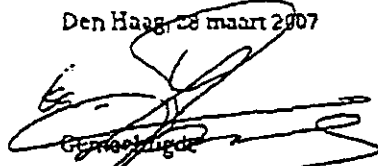
- *Moties van het lid Varela en Van Vroonhoven-Kok, Tweede Kamer, Tweede Kamer, vergaderjaar 2002-2003, 19 637, nrs. 723 en 724.*

- 4.6 Voorts heeft de rechtbank miskend dat de inhoud en strekking van het bezwaarschrift van 24 november 2003 en de aanvulling daarop bij brief van 18 november 2003 niet van belang zijn bij de kwalificatie van de aanvraag van verweerder van 15 augustus 2003. Immers, gelet op de systematiek van de Vw en de daarin opgenomen strikte scheiding tussen aanvragen om een verblijfsvergunning asiel en om een verblijfsvergunning regulier kan verweerder niet door tegen de asielbeschikking het onjuiste rechtsmiddel bezwaar in te stellen de strekking van die asielaanvraag wijzigen in een reguliere aanvraag.
- 4.7 Gezien het vorenstaande heeft de rechtbank in de bestreden uitspraak Awb 06/32784 ten onrechte overwogen dat het verzoek van verweerder als neergelegd in zijn meergenoemde brief geen enkel element van vluchtelingenschap bevat en daarom aangemerkt dient te worden als een aanvraag om een verblijfsvergunning regulier.
- 4.8 Nu het verzoek van verweerder niet kan worden gekwalificeerd als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 Vw, heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat sprake is van een fictieve primaire beschikking op dit verzoek en van het niet-tijdig beslissen op het daartegen op 24 november 2003 ingediende bezwaar. De rechtbank heeft dit in de bestreden uitspraak (AWB 06/32784) miskend.
- 4.9 Nu de uitspraak inzake Awb 06/47733 geheel een gevolg is van de uitspraak inzake Awb 06/32784 en de daaraan ten grondslag liggende en hierboven bestreden rechtsoverwegingen, geldt deze toelichting evenzeer ten aanzien van de grief gericht tegen de uitspraak inzake Awb 06/47733.
- 4.10 Het vorenstaande leidt de Staatssecretaris van Justitie tot de conclusie dat de rechtbank, door te overwegen als zij heeft gedaan, blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting. Om die reden komen de bestreden uitspraken voor vernietiging in aanmerking.

5. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraken en ongegrondverklaring van de door verweerder tegen de besluiten ingestelde beroepen.

Den Haag, 28 maart 2007

K.W. H. Berg, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070 779 5458
telefax 070 779 5506

37

Fonville & Hol
advocaten

Postbus 5282 - 2000 GG Haarlem

Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Regionale Directie Zuid-Oost
Postbus 70566
5201 CZ 's-Hertogenbosch

registratie in INDIS	INDIS	
	INDIS	
	INDIS	
INDIS		
IND ontvangst- datum	18 AUG 2003	
documentnummer		
invoer- controle	INDIS	
	INDIS	
	INDIS	

Ons kenmerk : 0683, 0684

Uw kenmerk : 9907-28-8013

9907-28-8012

Betreft : Monies Varela en Van Vroonhoven Kerk

IND / Hoofdkantoor

Afd. *Asiel* 372 • Haarlem, 15 augustus 2003

28 AUG 2003

Reg.nr.

Excellentie,

Namens mijn cliënten
voor het volgende.

506 Joegoslavische nationaliteit, vraag ik U aandacht

Zoals U bekend zijn cliënten, op 16- en 19-jarige leeftijd, op instigatie van hun moeder in 1999 uit Joegoslavië gevlucht teneinde te voorkomen betrokken te raken bij de door de internationale gemeenschap veroordeelde strijd en mensenrechtenschendingen tegen, c.q. jegens de Kosovo-Albanen en bij de strijd tegen de geallieerden, waaronder Nederland.

Door zich aan hun dienstplicht te onttrekken zijn cliënten, lopende hun asielprocedures, veroordeeld tot een gevangnisstraf van 3,5 en 5 jaar. De documentatie daaromtrent heb ik U eerder toegezonden.

Inmiddels heeft de rechtbank Den Haag, zp Den Bosch, het namens cliënten ingestelde beroep bij uitspraak van 14 juli 2003 ongegrond verklaard (bijlage). De rechtbank overwoog met name dat niet is gebleken dat de opgelegde straffen discriminatoir van aard zijn.

Desniettemin menen zij thans een moreel beroep te mogen doen op de Nederlandse overheid omdat zij nu, door met persoonlijke moed te voorkomen dat zij betrokken zouden raken bij strijd tegen - onder meer - Nederlandse militairen, uiteindelijk met hun vrijheid zouden dienen te betalen.

Gezien het vorenstaande verzoek ik U alsnog in het verblijf van cliënt te berusten, zonodig met gebruikmaking van Uw 'inherente afwijkingsbevoegdheid' en voorts geen onomkeerbare stappen

Mr F. Fonville • Mr drs A. Hol
Kleine Houtstraat 134 • 2011 DS Haarlem
Telefoon: 023 - 531 10 61 • Fax: 023 - 532 50 35

P.022

NAAR 1074

VAN 10-41 2007-00-02

te nemen waar cliënt mogelijk zal komen te vallen onder de pardonregeling die thans in voorbereiding is.

Met de meeste hoogachting verblijft,
Uw dw.,

F. Fonville

